

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-12-02)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-12-02)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 198. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020113.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 2. December 1868.

Kjære Quaade! For de tilsendte Breve bringer jeg Dem herved min hjertelige Tak. . . . Hvad den anden store Sag angaaer da hviler derover endnu et Mørke idetmindste forsaavidt at man ikke veed hvornaar og om Grev Bismarck atter vil røre ved Sagen, der nu har hvilet saa længe; hvad hidindtil er kommet frem for Dagens Lys spaaer os ikke noget Godt, jeg haaber at kunne sende Dem med Coureren imorgen en Beretning om Vinds sidste Samtale med Fyrst Gortschakoff, endvidere har Prindsen af Wales under sit Ophold i Compiegne talt med Keiseren om det slesvigske Spørgsmaal og om det Ønskelige i at see dette mørke Punkt forsvinde fra Horizonten, hvori Keiseren har været enig, samt udtalte sin Beklagelse over at Preussen endnu ikke havde opfyldt Pragerfredens Bestemmelser, samt at han (Keiseren) ved Samtale med Grev Stackelberg havde erfaret at Keiseren af Rusland under sin Sammenkomst med Kongen af Preussen ogsaa havde fremhævet det Ønskelige i at denne Sag kunde finde en endelig Afgjørelse, men med Hensyn til Als og Dübbøl havde Napoléon udtalt sig i høieste Grad discouragerende; — den sande og sørgelige conclusion ergo — at vi med Hensyn til en fornuftig og sikker Afgjørelse der kunde tilveiebringe en fremtidig god Forstaaelse imellem Danmark og Tydskland, staae lige saa langt borte som tidligere; mærkeligt at forleden i Bladet »le Nord« som ellers i en ganske overordentlig Grad er venligt imod Preussen og hadefuldt imod Danmark fandtes omtalt et Projects. 199som fremkommet fra de store Magter, der nævntes ikke hvilken, om at gjøre den retroce[de]rende Deel af Slesvig til et neutralt Land i Lighed med Luxemborg, ligesom der i saa Fald omtaltes en personal Union med Danmark; — naar herved en betydelig Deel retroce[de]redes vilde det naturligviis have sin Fordeel istedetfor en irrelevant Retrocession saavel med Hensyn til Omfang som til Nationalitet, det vilde være at skabe et Slags Mark eller neutralt Gebeet, som dog blev dansk Herredømme undergivet; — naar man virkelig tænkte sig dette udført vilde det naturligviis nødvendiggjøre en meget kostbar Forfatning men Tiltrækningskraften imod Nord vilde efter min Formening ikke være tvivlsom. Jeg troer naturligviis ikke paa Sandheden af denne Meddelelse, men under nuværende ulykkelige politiske Situation vilde et saadant Project, naar det kunde vinde Stemning for sig og derved faae Udsigt til at faae praktisk Betydning, dog være at foretrække for noget som man absolut ikke vinder ved i sin Stilling ligeoverfor Tydskland og efter min Formening endog vil tabe ved i Længden, idet Agitationen vil voxe ved en Retrocession af det Halve af hvad der ønsker at være dansk, naar det andet Halve bliver udenfor; da Muligheden af et sligt Projects Tilstedeværelse dog i nogle Dage har sysselsat min Tanke har jeg ikke villet undlade at omtale det. Det følger af sig selv at et sligt Forslag ogsaa kan tilføies slige Betingelser at det bliver uantageligt, men skulde det komme frem, var det nok værd for Alvor at see derpaa. Jeg vedbliver som altid at betragte som et Hovedmoment, om den hele Sag kunde ordnes ved en Overeenskomst imellem Preussen og Danmark, men hidindtil have vi ganske vist ikke kunnet overvinde Vanskelighederne fra preussisk Side til at kunne gaae ind paa en fornuftig Indrømmelse ligeoverfor os; og Deres Udtalelser om Stemninger og Tilstande i Berlin giver mig ikke Anledning til at faae større Haab, dog er det en selvfølgelig Sag at jeg derfor ikke opgiver dette Haab. Hvad der ikke staaer s. 200mig klart efter Deres Fremstilling det er hvorvidt den af Dem omtalte Parallel i den preussiske Throntale ¹⁾ kun holdt sig til vort udtalte Haab eller om den ogsaa fremhævede noget Positivt, endvidere vilde det være interessant at vide af hvilke Grunde den var bleven strøget, thi disse kunne have været naturlige og altsaa irrelevante med Hensyn til vor Opfattelse, men de kunne ogsaa have været af den Beskaffenhed at det vilde give en vægtig Oplysning med Hensyn til Bedømmelse af Personlighedernes Stemning i Øieblikket som Stilling ikke alene til denne Sag men ganske i Almindelighed. Kunde De skaffe mig nogle Oplysninger i saa Henseende vilde disse være mig overmaade kjærkomne. — Den 15de har Hrr. v. Heydebrand bebudet sin Afreise; endskjøndt han tidt ikke har Oplysninger af behagelig Natur at s. 201meddele, saa savner jeg ham dog høist ugjerne, thi deels har han en for mig meget behagelig Form at fremføre sine Sager paa, da man baade mærker i ham den dygtige Forretnings- mand, og tillige i enkelte Punkter seer en overordentlig Skarpsindighed og hurtigt Blik, — og hvad jeg især lider, naar det ere ubehagelige Sager, det er at det kommer i al sin Nygternhed som en Forretning der skal afgjøres og tilendebringes. . . .

C. E. Frijs.